

5. neděle velikonoční C

*Hle, Boží stan mezi lidmi!
Bůh bude s nimi přebývat;
oni budou jeho lidem,
a on, Bůh s nimi, bude jejich Bohem. (Zj 21,3)*

První čtení

Skutky apoštolů 14,21b-27

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utvrzovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě a postu ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili. Potom prošli Pisídií a Pamfýlií a hlásali slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milosti Boží k dílu, které teď ukončili. Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

Druhé čtení

Zjevení 21,1-5a

Já, Jan, viděl jsem nová nebesa a novou zemi – dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: "Hle – Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem, a on – Bůh s nimi – bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest už nebude, protože co dříve bylo, pomínulo." A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle – všechno tvořím nové!"

Když (Jidáš) odešel, Ježíš řekl: "Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem."

K zamyšlení

"Milujte se navzájem; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem." Láska je základní potřeba všech lidí. Lidé hladoví po lásce: sledují nespočet filmů, které vyprávějí o šťastné i nešťastné lásce; čtou milostné romány, poslouchají písničky o lásce – a často cítí někde hluboko uvnitř, že se nejedná o tu samou lásku, která může uspokojit jejich nejhlubší žádost. Opravdová láska má svůj původ – ať si to lidé uvědomují nebo ne – v Bohu. Ztělesnění a model této lásky, o které mluví Ježíš, je vždy láska "Otce" k "Synovi."

Co to je za lásku, která se tak liší od našich obvyklých představ? Nejdůležitějším znakem této lásky je její nesmírnost a neohraničenost. V ní a skrze ní zakoušíme, že jsme v podstatě dobří a že Bůh je stále a bezvýhradně s námi. Kdo ale zažije bezvýhradné Boží přijetí, komu slabosti a chyby nebudou započítány, kdo zcela lidsky zažije naději a odpuštění, ten by se měl o tento Boží dar rozdělit s ostatními. Tím se promění Boží "dar" v lidský "úkol", tento způsob lásky se povznese nade všechnu etiku a humanismus a stane se poznávacím znamením všech Ježíšových učedníků.

Říká se, že láska má dvě paže – jedna objímá Boha, druhá bližního. To je také způsob konkrétního vyjádření lásky – ne skrze racionální spekulace, učené řeči a komplikované teorie, ale skrze lidskou (zahrnující rozum a cit) zkušenost, kdy bude hledajícím lidé během zkušenosti dobra, svobody, štěstí, lidskosti... otevřen pohled do nebe, kde zažijí malý kousek "nebe na zemi".

Přesto zažíváme, že není život jednoduchý, i když je v něm tato Boží láska. Čtení hovoří o trápení, zklamání, smutku, námaze a strachu, které denně spouštějí náš život. Ale když se základem našeho bytí stane nekonečná Boží láska, dostanou i negativní zkušenosti našeho života novou dimenzi. Protože můžeme svěřit všechno, opravdu všechno, s čím se v našem životě trápíme Božímu milosrdenství; nic, co je vloženo do jeho lásky nemůže ztroskotat! Kde milujeme, tam jsme nesmrtelní. Není to opravdově spásonosný a osvobozující aspekt vzkříšení?